

Arquitectura necessària #1

*Euroescèptics / Passeig Prim / Platja del Miracle / La ciutat del XIX /
Campanar de la Catedral de Tarragona / CAP Fortuny / Habitatges a Torreforta /
Ampliació del cementiri de Reus / Restauració de dos Vignolas /
Govern Civil de Tarragona / Poblats HIFRENSA / Casa Van der Veecken / Barri Gaudí*

No és casualitat presentar la nova publicació de la demarcació de Tarragona del CoAC amb aquest suggerent encapçalament que reivindica el respecte i la preservació d'unes arquitectures, diverses en la seva concepció, però necessàries per la seva funció, qualitat i valor històric en molts casos. La lluita per la seva supervivència reclama la sensibilitat de tots, arquitectes i no arquitectes, i en especial de les administracions i particulars responsables del seu destí. Aquesta desitjada sensibilitat fa del tot necessari un mitjà de comunicació entre el nostre col·lectiu i la societat en general – aposta que recollim amb aquesta publicació que neix amb voluntat de continuïtat.

Gens difícil és trobar arguments per respectar, preservar i mantenir aquestes arquitectures, potser aquell que més ens omple de raons és la importància estètica, allò que distingeix l'arquitectura de l'edificació i alhora la jerarquització. Aquesta disciplina estètica recull l'experiència dels nostres antecessors, que aplicada amb rigor i oportunitat ha fet possible que al Camp de Tarragona puguem gaudir de força exemples, dels quals us presentem una mostra representativa pel seu interès però també per l'estat de conservació (com el barri Gaudí de Reus); per la incertesa del seu futur (com la Laboral de Tarragona, l'escola Aster del Poble HIFRENSA o el passeig Prim de Miralles a Reus); o perquè han sofert actuacions poc respectuoses (com la casa Van der Veecken a Salou).

De les obres seleccionades cal dir poca cosa, parlen per elles mateixes. S'ha de valorar la importància del missatge, reflectit en tot tipus d'edifici, bé sigui industrial, educatiu, habitatges o actuacions d'ordenació urbana i que ha perdurat, més o menys desvirtuat per l'acció del home o per l'implacable pas del temps. A tot això s'afegeix que la capacitat de reacció de la societat vers l'arquitectura va a remolc del passat i de l'ancianitat dels edificis, ha de passar temps per adonar-se de la importància estètica d'alguna arquitectura edificada. En el camí, molts exemples importants desapareixen en l'oblit per l'especulació econòmica o política.

Aquesta arquitectura és necessària, no podem prescindir-ne.

Juan Manuel Zaguirre, arquitecte